ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1981

Vyhlásené: 02.09.1981 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

85

NAŘÍZENÍ VLÁDY
České socialistické republiky
ze dne 24. června 1981

o chráněných oblastech přirozené akumulace vod Chebská pánev a Slavkovský les, Severočeská křída, Východočeská křída, Polická pánev, Třeboňská pánev a Kvartér řeky Moravy

Vláda České socialistické republiky nařizuje podle § 18 zákona č. 138/1973 Sb., o vodách (vodní zákon):

§ 1

(1) Oblasti Chebské pánve a Slavkovského lesa, Severočeské křídy, Východočeské křídy, Polické pánve, Třebonské pánve a Kvartéru řeky Moravy, které pro své přírodní podmínky tvoří významnou přirozenou akumulaci povrchových a podzemních vod, jsou chráněnými oblastmi přirozené akumulace vod (dále jen „chráněné vodohospodářské oblasti“).

(2) Hranice chráněných vodohospodářských oblastí uvedených v odstavci 1 jsou vymezeny v příloze tohoto nařízení; mapy chráněných vodohopodářských oblastí jsou uloženy u okresních národních výborů, v jejichž územní působnosti tyto oblasti jsou.

§ 2

(1) V chráněných vodohospodářských oblastech se zakazuje:

a) zmenšovat rozsah lesních pozemků v jednotlivých případech o více než 25 ha; v jednotlivé chráněné vodohopodářské oblasti smí být celkově rozsah lesních pozemků snížen nejvýše o 500 ha proti stavu ke dni nabytí účinnosti tohoto nařízení,

b) odvodňovat u lesních pozemků více než 250 ha souvislé plochy,

c) odvodňovat u zemědělských pozemků více než 50 ha souvislé plochy, pokud se neprokáže na základě hydrogeologického zhodnocení, že odvodnění neohrozí oběh podzemních vod,

d) těžit rašelinu v množství přesahujícím 500 tisíc m^3 v jedné lokalitě, pokud se neprokáže na základě hydrogeologického zhodnocení, že těžba rašeliny neohrozí oběh podzemních vod; zákaz se nevztahuje na těžbu rašeliny z přírodních léčivých zdrojů,[1])

e) těžit nerosty povrchovým způsobem nebo provádět jiné zemní práce, které by vedly k odkrytí souvislé hladiny podzemních vod; zákaz se nevztahuje na těžbu

   1. štěrků, písků a štěrkopísků, budou-li časový postup a technologie těžby přízpůsobeny možnostem následného vodohospodářského využití prostoru ložiska,

   2. v kamenolomech, v nichž je nutno přejít k polojámové nebo jámové těžbě a nedojde-li k většímu plošnému odkrytí než 10 ha,

3. všech druhů uhlí,[2]) nedojde-li k narušení důležitých funkcí území z hlediska ochrany životního prostředí,
4. ostatních vyhrazených nerostů,[2]) nedojde-li k většímu plošnému odkrytí než 10 ha,

f) těžit a zpracovávat radioaktivní suroviny, u nichž není zajištěno zneškodňování odpadů v souladu s předpisy na ochranu jakosti vod,[3])

g) ukládat radioaktivní odpady z výroby nebo regenerace palivových článků pro jaderné elektrárny a radioaktivní odpady z jaderných elektráren.

h) provádět geologické a hydrogeologické průzkumné práce, pokud jednotlivé průzkumné objekty nebudou následně vodohospodářsky využity nebo nebudou následně upraveny tak, aby nedocházelo k ohrožení oběhu podzemních vod,

i) provádět výstavbu:

1. zařízení pro výkrm prasat o celkové kapacitě zástavu nad 5000 kusů,
2. závodů na zpracování ropy a dále závadů chemické výroby, využívajících ropu nebo ropné látky jako surovinu,
3. skladů ropných látek o objemu jednotlivých nádrží nad 1000 m^3.
4. dálkových potrubí pro přepravu ropných látek včetně příslušenství, pokud nebudou opatřena proti úniku ropných látek do povrchových a podzemních vod nebo pokud nebude vybudován kontrolní systém pro zjišřování jejich úniku,
5. provozních skladů látek, které nejsou odpadními vodami a které mohou ohrozit jakost nebo zdravotní nezávadnost povrchových nebo podzemních vod,[4]) s kapacitou přesahující potřebu provozu závadu,
6. tepelných elektráren na tuhá paliva s výkonem nad 200 MW.

(2) Zákazy podle odstavce 1 se v chráněných vodohopodářských oblastech nevztahují na

a) stavby a zařízení, které byly přede dnem nabytí účinnosti tohoto nařízení v souladu s předpisy ve výstavbě nebo v užívání,

b) činnosti, které byly přede dnem nabytí účinnosti tohoto nařízení v souladu s předpisy provozovány,

c) činnosti uvedené v odstavci 1 písm. a), d) a e), souvisí-li s výstavbnou vodních nádrží, s úpravami koryt vodohospodářsky významných vodních taků a s výstavbou jímacích zařízení pro zásobování obyvatelstva pitnou vodou,

d) dobývání ložisek vyhrazených nerostů[5]) ve stanovených dobývacích prostorech a na úpravu radioaktivních surovin v souvislosti s dobýváním v těchto dobývacích prostorech.

(3) V mimořádných prípadech může vláda České socialistické republiky povolit výjimky z ustanovení odstavce 1 písm. a), e), f), a i) č. 6.

§ 3

V chráněných vodohospodářských oblastech mohou být zřizovány skládky městských a průmyslových odpadů pouze na místech, na nichž nemůže dojít k vyluhování obsahu odpadů do podzemních nebo povrchových vod, anebo jsou-li na nich provedena technická opatření, která zabrání unikání výluhů do podzemních nebo povrchových vod.

§ 4

Tímto nařízením není dotčena působnost orgánů a úkoly organizací vyplývající z předpisů o státní ochraně přírody a z jiných zvláštních předpisů. [6])

§ 5

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1982.

Karčák v. r.

Příloha k nařízení vlády ČSR č. 85/1981 Sb.

Chráněná oblast přirozené akumulace vod

CHEBSKÁ PÁNEV A SLAVKOVSKÝ LES

Hranice chráněné vodohospodářské oblasti sleduje od hraničního přechodu Pomezí nad Ohří na silnici I/6 v Západočeském kraji v okrese Cheb severním směrem hranici širšího ochranného pásma přírodních léčivých zdrojů Františkovy Lázně[1]) a je s ní totožná až po její průsečík s hranicí chráněné vodohospodářské oblasti Krušné hory,[2]) jižně od obce Luby. Dále sleduje hranicichráněné vodohospodářské oblasti Krušné hory až po její průsečník s hranicí širšího ochranného pásma Františkových Lázní, západně od Lítova. Dále přechází do okresu Sokolov a sleduje hranici širšího ochranného pásma františkových lázní až k hranici chráněné krajinné oblasti Slavkovský les,[3]) jižně od Kynšperka nad Ohří.

Východním směrem sleduje dále hranici chráněné krajinné oblasti Slavkovský les až po její křížení s tokem Ohře a pokračuje po pravém břehu řeky Ohře do Pionýrské. Dále pokračuje po silnici směrem na Doubí v okrese Karlovy Vary, odkud pokračuje po silnici I/20 až ke hrázi nádrže Březová na Teplé. Po levém břehu řeky Teplé pokračuje k zaástění Lomnického potoka a po pravém břehu Lomnického potoka až po hráz nádrže u Stanovic. Od hráze nádrže navazuje východním směrem na hranici 3. ochranného pásma nádrže na Lomnickém potoce u Stanovic,[4]) kterou sleduje až po její průsečík s hranicí chráněné krajinné oblasti Slavkovský les, jižně od javorné.

Dále sleduje hranice chráněné vodohospodářské oblasti hranici chráněné krajinné oblasti Slavkovský les jižním směrem až k obci Michalovy Hory v okrese Tachov a po ní pokračuje severozápadním směrem až po její průsečík s rozvodnicí povodí Ohře a Mže, východně od Staré Vody. Dále na západ probíhá po této rozvodnici až na vrch Dyleň (kóta 940) a severozápadním směrem navazuje na státní hranici, kterou sleduje až po hraniční přechod Pomezí nad Ohří.

Chráněná oblast přirozené akumulace vod

SEVEROČESKÁ KŘÍDA

Severní hranice chráněné vodohospodářské oblasti je totožná se severní hranicí chráněné krajinné oblasti Labské pískovce[1]) - od hraničního přechodu Petrovice v Severočeském kraji v okrese Ústí nad Labem probíhá po státní hranici s Německou demokratickou republikou až po Vilémov v okrese Děčín. Dále sleduje hranici chráněné krajinné oblasti Labské pískovce až ke styku s hranicí chráněné krajinné oblasti Lužické hory,[2]) po níž pokračuje ke státní hranici s Německou demokratickou republikou u Dolního Podluží v okrese Česká lípa, podél státní hranice k Hrádku nad Nisou v okrese Liberec a jihovýchoním směrem až po průsečík hranice chráněné krajinné oblasti Lužické hory s rozvodnicí povodí Lužické Nisy a Ploučnice, ležící na silnici I/13 severně od obce Jitrava.

Hranice chráněné vodohospodářské oblasti sleduje rozvodnici povodí Lužické Nisy a Ploučnice až na Ještěd (kóta 1012) , kde přechází na rozvodnici povodí Lužické Nisy a Jizery a vede po ní na Maršovický vrch (kóta 743) v okrese Jablonec nad Nisou. Dále pokračuje jižním směrem po hranici vodárenského toku Jizera (poř. č. 11, profil Příšovice) k silnici Frýdštejn-Dalešice, kde odbočuje po silnici přes Nukařov a Želeč k Jizeře. Dále probíhá po pravém břehu Jizery proti toku do profilu zaústění Zbytského potoka a po něm proti toku do obce Koberovy-Chloudov a odtud po silnici přes Dlouhý, Smrčí do Záhoří ve Vchodočeském kraji v okrese Semily. Ze Záhoří pokračuje jižním směrem spojnicí přes kótu 542, vrch Kozákov (kóta 744), kótu 381 jižně od Tatobit ne kótu 322 jižně od Žernova a po silnici II/282 do Rovenska pod Troskami. Pokračuje východním směrem podél železniční trati Turnov-Hradec Králové do podůlší v okrese Jičín, do průsečíku s rozvodnicí povodí Cidliny a Jizery, po níž se vrací západním směrem až do jejího průsečíku se silnicí I/16 U

Ohařic. Sleduje silnici I/16 jižně od Sobotky až na křižovatku u Horního Bousova ve Středočeském kraji v okrese Mladá Boleslav a dále silnici II/268 do Kněžmostu. Odtud probíhá po silnici přes Budu na silnici I/10 a po ní jižním směrem do Chudoples, kde na kóte 242 se napojí na hranici 2. ochranného pásma zdroje Bradlec[3]) a po ní pokračuje k Jizeře.

Hranice chráněné vodohospodářské oblasti pokračuje jižním směrem po levém břehu Jizery a navazuje na východní a jižní omezení vodárenského toku Jizera (poř. č. 12, profil Sojovice), kde zasahuje do okresů Nymburk a Praha-východ a vrací se po západní hranici vodárenského toku do Horního Slivna v okrese Mladá Boleslav. Odtud odbočuje po silnici Horní Slivno-Košátky a od východního okraje obce Košátky sleduje hranici lesa a u Kojovic se napojuje na silnici do Byšic v okrese Mělník. Dále pokračuje po silnici I/16 směrem na Mělník, který obchází po severovýchoním okraji zástavby k Labi a přechází tok Labe severně od Mělníka v říčním km 5 (kilometráž dolního toku Labe od zaústění Vltavy).

Na levém břehu Labe se hranice chráněné vodohospodářské oblasti napojuje na jižní omezení vnějšího ochranného pásma vodního zdroje Čepel[4]) na území okresů Mělník a Kladno ve Středočském kraji a Litoměřic v Severočeském kraji. Východně od obce Mšené-lázně se odklání od hranice ochranného pásma Čepele a sleduje dále severním směrem silnici I/30 do Budyně nad Ohří a po silnici směrem na Žabovřesky přechází tok Ohře. Po levém břehu Ohře (včetně ostrova svatého Klimenta u Brozan) pokračuje k zaústění do Labe a dále po levém břehu Labe k obci Malé Žernoseky. Obec Malé Žernoseky obchází po jižním okraji zástavby k železniční trati Lovosice-Řetenice, kterou sleduje až k Opárnu.

Od železničního mostku u Opárna pokračuje proti toku po pravém břehu Milešovského potoka do profilu zaústění potoka od Chotiměře a proti toku tohoto potoka k silnici severně od Chotibořa a po ní na křižovatku na kótě 297. Od kóty 297 se vrací spojnicí k zaústění Milešovského potoka a v tomto profilu překračuje tok Labe.

Na pravém břehu Labe pokračuje hranice chráněné vodohospodářské oblasti spojnicí na kótu 261 u Velkých Žernosek, přes vrch Radobýl (kóta 399), kótu 243 na kótu 209 na západním okraji Litoměřic, které obchází po severním okraji zástavby až po silnici Litoměřice-Žitenice. Dále probíhá po silnici do Pohořan a přes Ploskovice do Býčkovic. Odtud pokračuje přes vrch Vinice (kóta 258) na kótu 256 a po silnici přes Dolní Nezly, Soběnice, Horní Chobolice, Trnobrany, po silnici II/240 do Srdova. Dále sleduje silnici na Habřinu, kde odbočuje po silnici na Úštěk k železničnímu přejezdu na kótě 278 a spojnicí této kóty s kótou 289 na silnici Úštěk-Kravaře. Po této silnici probíhá do obce Kravaře v okrese Česká Lípa. Severním směrem pokračuje po silnici II/263 na kótu 284 u Valteřic, kde odbočuje po silnici směrem na Sloupno a překračuje tok Ploučnice. Ze Sloupna vede po silnici přes Radeč, Volfartice, Novou Ves, Mistrovice, Nový Oldřichov do Kamenického Šenova. Odtud sleduje západním směrem jižní hranice chráněné krajinné oblasti Lužické hory a Labské pískovce, zasahuje na území okresu Děčín a končí u hraničního přechodu Petrovice.

Chráněná oblast přirozené akumulace vod

VÝCHODOČESKÁ KŘÍDA

Hranice chráněné vodohospodářské oblasti navazuje na hranici chráněné vodohospodářské oblasti Orlické hory1) na jejím průsečíku s rozvodnicí povodí Orlice a Metuje, severně od Sedloňova ve Východočeském kraji v okrese Rychnov nad Kněžnou a pokračuje podél ní jižním směrem a dále od Pěčína podél hranice chráněné vodohospodářské oblasti Žamberk-Králíky2) do Žamberka v okrese Ústí nad Orlicí. Odtud vede jihozápadním směrem po silnici II/312 na Hejnici až na křižovatku na kótě 463 a dále po spojnici přes vrch Kozinec (kóta 538) ke kótě 411 u Písečné. Dále sleduje silnici přes Žampach a Hnátnici až k Tiché Orlici a potok Dobroučku směrem proti toku do Horní Dobrouče. Odtud vede po silnici II/313 až k rozvodnici povodí Labe a Dunaje a

po ní jižním směrem přes vrch Palici na kótu 536 (U spálené boudy), kde se odklání do údolí Nad myslivnou a po cestě do Damníkova. Pokračuje po silnici přes Trpík do Mladějova v okrese Svitavy, kde se napojuje na železniční vlečku, která vede jižním směrem k dolu Václav-Theodor, u kóty 505 na silnici I/35, západně od Moravské Třebové.

Hranice chráněné vodohospodářské oblasti odbočuje ze silnice I/35 pod kótou 505 jižním směrem po lesní silnici přes kótu 513 až po její vyústění na silnici Pohledy-Křenov a pokračuje po spojnici na vrch Růžek (kóta 552), Pastviska (kóta 570) do průsečíku s tokem Křetínky, mezi Bohuňovem a Horním Poříčím, a pokračuje proti toku Křetínky k zaústění Zlatého potoka a po Zlatém potoce do Horní Jedlové a po silnici II/362 severním směrem do Poličky. Odtud vede západním směrem po silnici I/34 na rozcestí na kótě 582 a dále severním směreme po silnici přes Široký Důl do Lubné, kde odbočuje západním směrem po silnici k rybníku Zinkar.

Od rybníka Zinkar sleduje hranice tok Desné do Kamenného Sedliště a podél jihozápadního okraje Dolního, Středního a Horního rybníka se napojuje u Borku na silnici II/359. Po ní vede přes Proseč v okrese Chrudim do Zderazi a dále po silnici přes Perálec a Hněvětice do Předhradí. Odtud pokračuje severním směrem po levém břehu Krounky až k jejímu ústí a dále po levém břehu Novohradky do Luže, kde se napojuje na silnici II/305 a pokračuje přes Stradouň, Jaroslav a Horní Jelení v okrese Pardubice do Bohohrádku v okrese Rychnov na Kněžnou.

Z Bohohrádku vede hranice chráněné vodohospodářské oblasti po silnici II/318 do Čestíc na silnici I/11, z níž odbočuje západně od obce na silnici přes Rašovice a Křivice na silnici II/304, po níž vede na rozcestí na kótě 299, východně od Bolehošti. Zde odbočuje na silnici přes Bolehošř, Očelice, Městec, Vysoký Újezd nad Dědinou a Jílovice do Výravy v okrese Hradec Králové, Po silnici II/299 přes Libřice přechází na hranici okresů Hrade Králové a Náchod.

Hranice chráněné vodohospodářské oblasti sleduje západním směrem rozhraní okresů Hrade Králové a Náchod a dále okresů Hrade Králové a Trutnov až po průsečník s rozvodnicí povodí Horního Labe a Cidliny, východně od Cerekvice nad Bystřicí. Po této rozvodnici vede přes Boháňku v okrese Jičín až na kótu 328 u Maňovic a dále západním směrem po silnici přes Kačerov do Hořic, které obchází po severním okraji zástavby. Dále sleduje silnici I/35 přes Ostroměř do Úlibic a odtud silnici I/16 do Kumburského Újezda. Zde přechází na silnici přes Pustou Proseč a Valdov až na kótu 409, kde se napojuje na hranici širšího ochranného pásma Lázní Bělohradu.3) Po hranici ochranného pásma vede až do Bukoviny u Pecky a odtud po silnici Tetín-Pecka severním směrem na rozcestí na kótě 468. od této kóty vede spojnicí přes kótu 541 (Na Červeném Vrchu), vrch Dubinku (kóta 504), Pecen (520), Stěnu (500), Labský vrch (468), Martinskou stěnu (486), Srnčí kopec (503), Slučí kameny (511), Závoru (548), Větrník (511) na křižovatku na k´tě 522 jižně od Horního Žďáru a dále po silnici do Hajnice. Zde přechází na Hajnický potok a od jeho zaústění sleduje dále tok Běluňky až do Chvalkovic v okrese Náchod.

Z Chvalkovic vede hranice po silnici II/307 do Velkého Třebešova, po silnici I/33 přes Českou Skalici a Kleny na křižovatku na kótě 311, kde odbočuje jižním směrem po silnici přes Šonov u Nového Města nad Metují až do Vrchoviny k železniční trati Otovice-Choceň. Po západní straně trati probíhá jižním směrem přes Nové město nad Metují, kde přechází tok Metuje a sleduje Janovský potok až k závlahové nádrži u Zákraví v okrese rychnov nad Kněžnou. Od této nádrže přechází na rozvodnici povodí Metuje a Orlice, po níž vede do jejího průsečíku s hranicí chráněné krajinné oblasti Orlické hory.

Chráněná oblast přirozené akumulace vod

POLICKÁ PÁNEV

Severní omezení chráněné vodohospodářské oblasti je souběžné se státní hranicí s Polskou lidovou republikou v úseku od styku státní hranice s rozvodnicí povodí Úpy a Metuje, jihozápadně od Horního Adršpachu ve Východočeském kraji v okrese Náchod, až po ohyb státní hranice, ležící

700 m východně od Bukové hory (kóta 638). Zde se hranice chráněné vodohospodářské oblasti odklání po severní větvi Vernéřovického potoka, který sleduje do Vernéřovic ke křižovatce silnic v obci. Dále probíhá po silnici směrem na Teplice nad Metují až na křižovatku na kótě 460 a dále po spojnici kót 467, 477 a 437. Od kóty 437 sleduje jižním směrem okraj lesa až na státní hranici s Polskou lidovou republikou do hraničního profilu potoka Studená.

Jižní omezení chráněné vodohospodářské oblasti tvoří státní hranice s Polskou lidovou republikou od hraničního profilu potoka Studená po průsečík s jižní větví potoka Brlenky, mezi samotami Závrchy a Mokřiny, východně od obce Žďárky. Dále pokračuje západním směrem po této větvi potoka a po Brlence do Žďárek a po silnici směrem na Hronov, který obchází po severním okraji zástavby až k Metuji. Pokračuje proti toku Metuje po jejím levém břehu k zaústění potoka Dřevíče a dále severním směrem po jeho pravém břehu až k prameni a odtud přímočarou spojnicí k výchozímu bodu na státní hranici s Poskou lidovou republikou.

Chráněná oblast přirozené akumulace vod

TŘEBOŇSKÁ PÁNEV

Západní část hranice chráněné vodohospodářské oblasti je vedena v Jihočeském kraji v okrese České Budějovice od státní hranice s Rakouskem po silnici ježně od Vyšného a silnici II/156, po níž pokračuje západním směrem přes Nové Hrady na křižovatku u Žárského rybníka. Zde odbočuje severním směrem po silnici přes Olešnici na Trhové Sviny, které obchází po severovýchoním okraji zástavby. Pokračuje po silnici II/146 přes Borovany, Ledenice, Slavošovice, Lišov, Kolný a Lhotice na křižovatku u Žářského rybníka. Zde odbočuje sejejího průšečíku s rozvodnicí povodí Vltavy a Lužnice. Po této rozvodnici pokračuje severním směrem do jejího průsečíku se silnicí Pořežánky-Modrá Hůrka a dále po silnici přes Bzí, Sobětice na křižovatku na kótě 490. Odtud vede po spojnici kót 490 a 451 a dále po silnici přes Březnici v okrese Tábor na křižovatku se silnicí II/137. Po této silnici vede přes Sudoměřice až k odbočce silnici do Třebelic a Dudova.

Hranice chráněné vodohospodářské oblasti vede z Dudova jižním směrem podél strouhy místního rybníka a po východním okraji soustavy rybníků v horní části Bechyňského potoka a po jeho levém břehu až k zaůstění. Odtud pokračuje jižním směrem po pravém břehu Lužnice, přechází do okresu Jindřichův Hrade, obchází po hrázi a východním břahu rybník Rožmberk a pokračuje po pravém břehu Lužnice do Staré Hliny a po silnici na Stříbřec až k Nové řece. Po Nové řece vede jižním směrem na odpad z Humlenského rybníka a po západním okraji rybníků Humlenského, Podsedek, Starý Hospodář, Výtopa, Žofinka, Nový Hospodář.

Od rybníka Nový Hospodář vede podél vodního toku přes rybníky Vizír a Kukla a podél náhonu k jezu na Koštěnickém potoce a proti toku potoka do Hamru. Dále vede jižním směrem po silnici přes Klikov, Františkov, Rašpach a Spáleniště až na silnici II/150, po níž vede ke státní hranici s Rakouskem. Po státní hranici pokračuje západním směrem do výchozího bodu jižně od Vyšného.

Chráněná oblast přirozené akumulace vod

KVARTÉR ŘEKY MORAVY

Severní omezení chráněné vodohopodářské oblasti je totožné s hranicí širšího ochranného pásma přírodních léčivých zdrojů Bludov1) v úseku od Rovenska přes Vyšehoří, přechod přes řeku Moravu u Bohutína, Dolní Studénky až po Sudkov, v Severomoravském kraji v okrese Šumperk. Ze Sudkova sleduje jižním směrem silnici na Lesnici a od Kopanic Vitošovský náhon do Vitošova. Odtud probíhá opět po silnici přes Hrabovou, Dubicko a Třeštinu a podél Lužního potoka až k jeho zaústění.

Od ústí Lužního potoka vede hranice chráněné vodohospodářské oblasti po levém břehu Moravy až po hranici vnějšího ochranného pásma zdrojů Litovel,2) u Nových Zámků v okrese Olomouc.

Podél této hranice probíhá východním směrem do Červenky po silnici II/449 do Uničova a dále po silnici II/444 přes Újezd, Mladějovice do Šternberka. Ze Šternberka vede jižním směrem po silnici I/46 až na křižovatku v Dolánkách, kde odbočuje na silnici přes Dolany, Tovéř, Samotíšky, Droždín do Bystrovan a podél Bystřice až po její zaústění.

Od ústí Bystřice pokračuje hranice chráněné vodohospodářské oblasti po levém břehu Moravy po zaústění Týnečky, kde odbočují východním směrem po silnici do Grygova a odtud jižním směrem podél železniční trati Česká Třebová-Bohumín přes Brodek u Přerova v okrese Přerov do Přerova. Dále vede jižním směrem podél železniční trati Přerov-Břeclav na území Jihomoravského kraje, okres Kroměříž přes Tlumačov v okrese Gottwaldov až k severnímu okraji Otrokovic, kde odbočuje na kótě 193 po silnici na Bělov. Odtud sleduje levý břeh Moravy do Napajedel, kde přechází po jižním okraji zástavby na silnici přes Topolnou do Bílovic v okrese Uherské Hradiště. Po silnici II/497 pokračuje do Jarošova, kde navazuje opět na levý břeh Moravy.

Hranice chráněné vodohospodářské oblasti vede po levém břehu Moravy od Jarošova až k zaústění Staré Olšavy, kde odbočuje proti jejímu toku a po jižním kraji zástavby Uherského Hradiště navazuje na silnici I/55. Po této silnici vede až ke křížení se Svodnicí; Uherský Ostroh obchází po severním a západním okraji zástavby. Pokračuje po Svodnici k jejímu zaústění, severně od Veselí na Moravě v okrese Hodonín po levém břehu Moravy a dále podél plavebního kanálu na jeho průsečík s hranicí Československé socialistické republiky, západně od Sudoměřic. Odtud přechází po hranici Československé socialistické republiky do okresu Břeclav až ke státní hranici s Rakouskem.

Jižní ohraničení chráněné vodohospodářské oblasti je totožné se státní hranicí s Rakouskem od níž se odklání ježně od Břeclavi po pravém břehu Dyje až k zaústění potoka Včelínku. Pokračuje proti jeho toku ke křížení se železniční tratí Břeclav-Lednice a podél ní do Lednice. Dále sleduje silnici II/422 do Podivína a Ladenskou strohou do Ladné. Odtud vede po silnici a v jejím pokračování na západní okraj dálnice a po něm ke křížení se železniční trati Přerov-Břeclav. Tuto železniční trař, která prochází přes okres Hodonín do okresu Uherské Hradiště, sleduje severovýchodním směrem až ke křížení se silnicí II/427, u Nekadonic; zastavěnou část Hodonína obchází po jižním a východním okraji.

Hranice chráněné vodohospodářské oblasti pokračuje po silnici II/427 přes Nekadonice na jižní okraj Kostelan na Moravě a po pravém břehu Moravy proti toku k zaústění kanálu Spytihněv-Uherské Hradiště. Uherské Hradiště-Staré Město obchází po severovýchodním okraji zástavby na silnici 1,50, po níž vede přes Babice a Spytihněv v okrese Gottwaldov k mostu přes Moravu. Dále probíhá po pravém břehu Moravy proti toku do Kroměříže v okrese Kroměříž až do profilu vodoměrné stanice v říčním km 194, kde se odklání po severním okraji zástavby a navazuje na železniční trať Ostrava-Kojetín a podél ní přes Postoupky k mostu přes Hanou.

Hranice chráněné vodohospodářské oblasti pokračuje od železničního mostu po pravém břehu Hané proti toku k mostu na silnici I/47 a po východním okraji zástavby Kojetína v Severomoravském kraji v okrese Přerov k železniční trati Kojetín-Tovačov. Podél ní probíhá přes tok Valové až k mostu přes Blatu jižně od Tovačova. Dále sleduje pravý břeh Blaty proti toku do profilu vodoměrné stanice Klopotovice v Jihomoravském kraji v okrese Prostějov. Od vodoměrného profilu pokračuje po silnici přes Klopotovice, Biskupice, Hrdibořice, Vrbátky, Dubany do Olšan u Prostějova a přes Třebčín v Severomoravském kraji v okrese Olomouc na silnici II/449. Po této silnici probíhá přes Loučany na železniční přejezd severně od Senice na Haně a podél železniční trati přes Cholinu do zastávky Myslechovice. Dále po silnici přes Haňovice. Chudobín a Sobáčov k Mlýnskému potoku a proti jeho toku k odbočení z Moravy na jezu u Templu (říční km 568).

Od jezu u Templu vede hranice chráněné vodohospodářské oblasti po pravém břehu Moravy proti toku do Nových Mlýnů, kde odbočuje západním směrem po silnici na křižovatku se silnicí I/35 u Palonína v okrese Šumperk. Dále probíhá severním směrem po této silnici přes Mohelnici

do Zábřehu a dále po silnici II/369 do Rovenska, kde se napojuje na hranici širšího ochranného pásma přírodních léčivých zdrojů Bludov.

Chráněná vodohospodářská oblast nezahrnuje v Severomoravském kraji v okrese Olomouc území mezi tokem Blaty a Moravy. Jeho ohraničení probíhá na severu po železniční trati Olomouc-Prostějov v úseku Příkazy-Horka nad Moravou a dále po silnici do Chomoutova až k Moravě. Pokračuje po pravém břehu Moravy po toku až k mostu na silnici Blatec-Grygov. kde se odklání západním směrem po silnici na křižovatku se silnicí II/435 jižně od Tážal. Po silnici II/435 pokračuje jižním směrem přes Charváty na křižovatku na kótě 206, kde odbočuje po silnici na Klopotovice k levému břehu Blaty. Dále probíhá po levém břehu Blaty proti toku až k Vojnici, kde přechází na silnici vedoucí do Příkaz.

1) § 47 zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu.

2) § 3 odst. 1 zákona č. 41/1957 Sb., o využití nerostného bohatství (horní zákon).

3) Nařízení vlády České socialistické republiky č. 25/1975 Sb., jímž se stanoví ukazatele přípustného stupně znečistění vod.
Vyhláška ministerstva lesního a vodního hospodářství České socialistické republiky č. 6/1977 Sb., o ochraně akosti povrchových a podzemních vod.

4) § 1 odst. 1 písm. b) až f), h) a j) vyhlášky č. 6/1977 Sb.

5) § 5 odst. 1 zákona č. 41/1957 Sb.

6) Např. nařízení vlády č. 25/1975 Sb., vyhláška ministerstva lesního a vodního hospodářství České socialistické republiky č. 28/1975 Sb., kterou se určují vodárenské toky a jejich povodí a stanoví seznam vodohospodářsky významních vodních toků. § 16 vyhlášky ministerstva zdravotnictví č. 45/1966 Sb., o vytváření a ochraně zdravých životních podmínek, zákon č. 169/1949 Sb., o vojenských újezdech.

1) Prozatímní ochranná pásma přírodních léčivých zdrojů Františkovy Lázně vyhlásena výnosem ministerstva zdravotnictví čj. LZ/3-2884-15.9.1959 ze dne 23.10.1959 Sb., rozšířená výnosem ministerstva zdravotnictví ČSR č. 40/1975 Věstníku ministerstva zdravotnictví ČSR.

2) Nařízení vlády České socialistické republiky č. 10/1979 Sb., o chráněných oblastech přirozené akumulace vod Brdy, Jablunkovsko, Krušné hory, Novohradské hory, Vsetinské vrchy a Žamberk-Králiky.

3) Výnos ministerstva kultúry ČSR čj. 7657/1974 ze dne 3. května 1974.

4) Ochranná pásma nádrže na Lomnickém potoce u Stanovic vyhlášena rozhodnutím vodohospodářského orgánu ONV Karlovy Vary čj. Vod 546/75 ze dne 21.7.1975

1) Výnos ministerstva kultúry ČSR čj. 4946/72-11/2 ze dne 27. června 1972.

2) Výnos ministerstva kultúry ČSR čj. 6927/76 ze dne 19. března 1976.

3) Ochranné pásmo vodního zdroje Bradlec vyhlášeno rozhodnutím vodohospodářského orgánu ONV Mladá Boleslav čj. Vod/405-115/76 ze dne 18. 1. 1977.

4) Hranice chráněného území vodního zdroje Čepel vyhlášený rozhodnutími odboru výstavby a uzemního plánování ONV Litoměřice čj. 225/1977 ze dne 10.11.1977 a ONV Mělník čj. Výst. 328.3-2810/77 ze dne 28. 3. 1977.

1) Nařízení vlády České socialistické republiky č. 40/1979 Sb., o chráněných oblastech přirozené akumulace vod Beskydy, Jeseníky, Jizerské hory, Krkonoše, Orlické hory, Šumava a Žďářksé vrchy.

2) Nařízení vlády České socialistické republiky č. 10/1979 Sb., o chráněných oblastech přirozené akumulace vod Brdy, Jablunkovsko, Krušné hory, Novohradské hory, Vsetínské vrchy a Žamberk-Králíky.

3) Prozatímní ochranná pásma přírodních léčivých zdrojů Lázně Bělohrad vyhlášena výnosem ministerstva zdravodnictví čj. LZ 3-2884-31.3.60 ze dne 12. 4. 1960.

1) Prozatimní ochranné pásmo přírodních léčivých zdrojů Bludov vyhlášeno výnosem ministerstva zdravotnictví čj. LP 3-2884-11. 4. 1960 ze dne 26. 4. 1960.

2) Ochranné pásmo vodního zdroje Litovel vyhlášeno rozhodnutím vodohospodárského orgánu ONV Olomouc čj. Voda 2004/1/71-Hu ze dne 22. 1. 1976.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.